

SKUPINSKA MOBILNOST UDELEŽENCEV V IO, ISTANBUL 2023

Konec marca, od 26. 3. 2023 do 1. 4. 2023, sem se udeležila mobilnosti, ki je bila priložnost za učenje nove veščine in obisk mesta na stiku dveh celin. To je bila zanimiva izkušnja, ki jo najbolj nazorno in slikovito prikazuje naslednji zapis:

Istanbul, 1. dan

Po uspešnem prihodu v Istanbul v nedeljo in nastanitvi v hotelu, smo v ponedeljek izobraževanje začeli v razgledni sobi restavracije na vrhu hotela. Stanovali smo v starem delu mestnega središča, blizu najbolj zanimivih točk za ogled.

Spoznali smo Sibel, vodjo aktivnosti, ki je Hikmetova žena. Slednji nas je pričakal na letališču. Spoznali smo še preostalo ekipo in učiteljico tehnike izdelovanja motivov iz papirja.

Na mizah nas je čakalo vse potrebno, podloga, barvasti trakovi, lepilo in pripomočki. Navodila smo dobile po omizjih ter začele z delom. Udeleženske so zavzeto sledile priporočilom mentoric, hkrati pa tudi same iskale kreativne in izvirne rešitve. Nastajali so lični, filigransko bolj ali manj natančni izdelki.

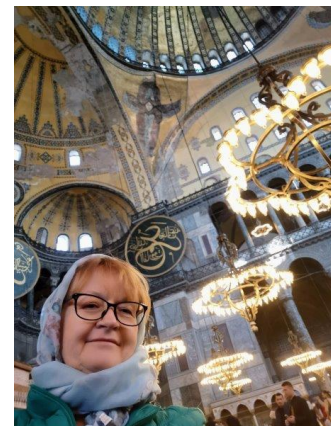
Ena skupina udeleženk je ustvarjala sliko sončnic, druga polovica pa cvetoče drevo.

Odmor smo izkoristili za pravo turško kavo in okusno pecivo. Nadaljevali smo z delom, pred skupnim kosilom zaključili s pospravljanjem in shranjevanjem za nadaljevanje pregibanja in lepljenja elementov slike. Izdelke smo podpisale, vrečke s preostalim materialom in pripomočki označile.

Popoldne smo obiskali Grand Bazaar in se sprehodili po njem. Ena skupina je šla do Hagia Sophie in Ahmed sultanove mošeje, druga pa se je odločila za nakupe in pot do

Spice bazarja. Vstop v mošejo je bil prijetna izkušnja. Ogromna in bogato urejena notranjost nas je pritegnila in nudila mehko udobno sprostitev za stopala. Islam določa sezuvanje obutve pred vstopom v sveti prostor mošeje, za ženske pa strogo pravilo, da morajo biti zakrite z ruto ali šalom, zato je to obvezni

del prtljage ob obisku muslimanskih dežel.

Povratak v hotel smo izkoristile za obisk parka, se sprehodile mimo palače Topkapi in ob obali Bosporja zaključile dolgo hojo v predel Istanbula, kje je bil naš hotel.

Čudovit, ustvarjalno zelo uspešen in z doživetji bogat dan. Večer še za druženje ob digestivu, da ne bi bilo prebavnih težav.

Istanbul, 2. dan

Drugi dan je močno deževalo. Hoja do tramvaja in metroja pod dežniki je bila podvig za organizatorje in spremljevalke. Ohraniti vseh 20 udeleženk skupaj je zahtevalo podrobna navodila in disciplino. Srečno in uspešno smo prispeli na cilj v organizacijo, kjer je direktorica Sibel.

Uvod je bil namenjen predstavitvi centra in kratki lekciji turščine, ogledu prostorov, kjer se izobražujejo nadarjeni učenci.

Sledilo je ustvarjanje naših filigranskih slik, ki smo jih vse že dokončale in dobile v delo že drugo varianto. Tehnika zvijanja narezanih barvnih trakov je bila nekoliko drugačna, saj smo skupaj lepile različne barve in jih oblikovale v cvetove.

Danes smo bile že bolj spretne in hitre pri izdelavi, zato je druga slika kaj kmalu dobila svojo končno podobo. Sibel in naša vodilna učiteljica tehnike sta se z nekaterimi avtoricami fotografirale, vse pa smo bile za svoje izdelke pohvaljene z aplavzom.

Za uvod so nam postregli turško kavo, v odmoru pa čaj s pecivom in burekom.

Za kosilo, na katerega smo šli po vožnji z metrojem, smo se morale potruditi z zajetno hojo po dežju. Nagrada je bilo toplo in suho okolje simpatične restavracije. Postregli so nam z značilno lečino juho, tokrat rumeno, na mizi pa je bil z začimbami odišavljen lepinji podoben kruh. Super za začetek poznega kosila. Veliko zelenjave, peteršilja, čebule in različni podobni zloženi kosi mesa, narezane yufke za prilogo so bili glavna jed. Sladica je bila baklava, ne preveč sladka in mastna, z veliko pistacije. Ravno prav za moj okus. Namesto gazirane pijače sem izbrala tekočemu jogurtu podobno jed, ki je dobro dopolnjevala obrok.

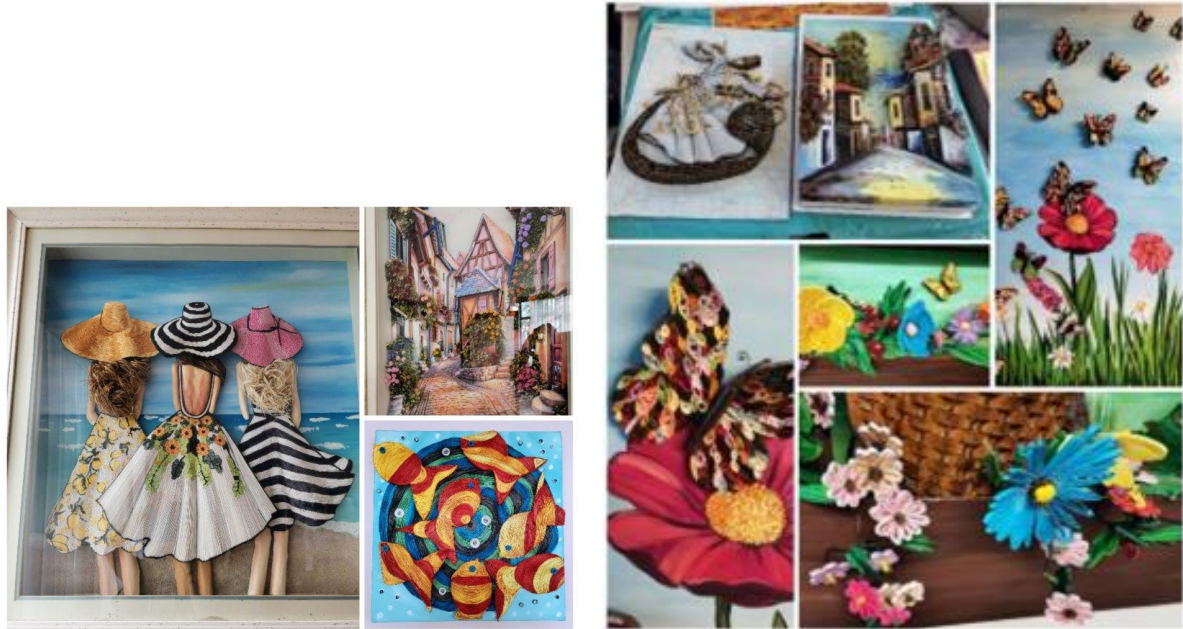
Nakupi na Spice bazarju so vključevali kavo, ratluk sveže sladice in sirup iz granatnega jabolka. Sprehod po pokriti tržnici, kjer se police in stojnice šibijo od teže začimb in oreškov s celega sveta. Precej bolj udobna in zanimiva kot velika tržnica. Povratek v hotel in druženje.

Istanbul, 3. dan

Dan smo začeli s čakanjem na Hikmeta in Onurja, v tem času pa je začelo deževati. Hoja do tramvaja je bila ponovno strmo v hrib, prevoz z njim je bil že utečen in enako samozavestno smo vstopale v metro.

Pri izstopu smo se razdelili v dve skupini in prva je že imela minibus do današnjega gostitelja, nevladne organizacije, ki je neke vrste medgeneracijski center. V njem izdelujejo umetniške stvaritve iz papirja in tudi druge izdelke.

V odmoru smo si ogledali številne podobe v 3D izvedbi, ki kot slike visijo po stenah hodnikov centra. Obiskali smo skupino, ki je oblikovala glino, druga pa slike s papirno filigranijo. Debelina mnogih slik je bila nad pričakovanji, saj je bila več kot 5 cm.

Nadaljevale smo z delom, za izdelane slike smo pripravile okvirje, samostojne predloge, ki smo jih dvakrat prebarvale z belo barvo. Učiteljica tehnike nam jo je še obarvala, da je bila primerna za izbrano sliko, to je cvetoče drevo ali sončnice.

Pred kosilom smo hiteli s sušenjem podlog, zaključevanjem in pospravljanjem. Ker bomo naslednji dan drugje, smo vse skupaj zložili v vrečke, da je bilo pripravljeno za transport.

Kosilo smo imeli v sosednji stavbi, kjer so nam postregli v čudoviti ogromni jedilnici. Okrogla omizja so nas gostila z glavno mesno jedjo, rižem in krompirjem, solato in sladico, sočno orehovo baklavo. Toaleta smo po Majini napovedi občudovale in zaradi zlato bisernega sijaja tudi fotografirale.

Ko smo se pripravljali na odhod, je začelo deževati, zato smo obisk Galata Tower nameravali izpustiti. Kmalu se je vreme povsem spremenilo in posijalo je sonce. Pred vožnjo z metrojem je padla odločitev, da gremo do stolpa. Nekaj jih vseeno ni šlo, zato so vožnjo nadaljevale do končne postaje, večina pa se nas je povzpela na vrh Galata, razglednega balkona, ki obkroža kamniti stolp. Seveda z dvigalom, saj nas

številne stopnice niso pritegnile. Pozno popoldanski razgled je bil zanimiv, strašljivo posebnega je naredilo tudi vreme.

Dežni sivi oblaki so se že zgrinjali nad Istanbulom in napovedovali, da bo spet treba odpreti dežnike. In res smo jih pred hojo po ulicah Taksima. Nekaj nakupov in povratek v hotel. Nekateri s kombi (osebni avto) taksijem, najbolj pogumne pa so se peljale z metrojem. Bravo vsem, za iznajdljivost in vztrajnost.

Kebab in krompirček, sveži sok granatnega jabolka in turški čaj, kar smo si privoščile Novomeščanke, so okusno zaokrožili dan.

Carigrad (turško: İstanbul), v zgodovini poznan tudi kot Bizanc in Konstantinopol oz. Novi Rim, je največje mesto v Republiki Turčiji. Ima 17 milijonov prebivalcev (neuradno celo 20 milijonov) in je pomembno kulturno, gospodarsko ter finančno središče.

Istanbul, 4. dan

Jutro je obetalo lep sončen dan, sicer nekoliko sveže hladen, a dežnikov nismo potrebovali. Najprej vožnja s tramvajem, nato malo daljše čakanje na avtobus, ki nas je precej dolgo vozil po obali Bosporja do cilja. Lepi razgledi na morje in dokaj posebne bogate hiše so se nizale ob cesti.

Pripeljali smo se v center Sariyer, kjer so nas že nestrpno pričakovali. Velikost Istanbula marsikdaj močno vpliva na nepredvidljive zastoje na cestah in na čas prihoda.

Vzdušje se je dokaj hitro razvnelo, posebej še potem, ko je ob zvokih tarabuke zaplesala Sibel. Trebušni ples je prav gotovo nekaj, kar orientalko razvijejo kot del kulture in prav gotovo jim je položen v zibelko. Simpatično je bilo, zapeljivo in navdušujoče.

Tudi delovna vnema je bila na višku, saj smo hitele z zaključevanjem naših izdelkov. Kava in pecivo sta vedno dobrodošla dodatka k dobremu razpoloženju. Za nadaljnje ustvarjanje smo imeli možnost nakupa narezanih trakov, pripomočki nam pa ostanejo za domače delo.

Pred kosilom smo šli v eno od pasticerij kupit piškote in drugo pecivo za domov. V prodajalni volne pa smo lahko izbirale v pestri in cenovno ugodni ponudbi.

Zaradi predolgega nakupovanja smo skoraj zamudili na ladjo. Želja je bila večja od lakote, zato se je običajno dolgo kosilo spremenilo v fast food, v smislu na hitro pojedene obroka in ne hitro pripravljene hrane. Nagrada za to je bila vožnja z ladjo po bosporski ožini.

Večer so nekatere izkoristile za nakupe, druge za hamam, tretje za druženje, ob izteku dneva pa vse za počitek.

Istanbul, 5. dan

Zadnji dan usposabljanja in druženja z našimi organizatorji in izvajalci, učiteljico in pomočniki, se je začel s sončnim jutrom, nadaljeval pa z oblačnim vremenom.

Zaključevali smo svoje izdelke in dobili v delo novega. Vsaka od udeleženk naj bi si izdelala marjetico po podobnih postopkih, kot smo jih že poznale od prej. Večini je uspelo, nekateri pa smo imeli težavo cvetne liste povezati skupaj s sredinskim prašnim krogom, da bi bil cvet trden. Vsak cvet je dobil še sponko in nastala je simpatična broška. Z njimi smo se slikali ob podelitvi potrdil. Na predlogo nalepljene slike smo z učiteljico posprejali, ko pa so se posušile, smo jih vstavili v okvir.

Razstava končnih izdelkov je bila zelo lepa, izdelki pa so bili posebej primerni za posamezno ali skupinsko fotografiranje.

Sledila je zahvala vsem sodelujočim in organizatorjem, ki smo jim predali darila iz vseh krajev Slovenije, od koder smo bile udeleženske mobilnosti.

Prosto popoldne je bilo namenjeno še individualnim ali skupinskim ogledom mesta in nakupom pred odhodom v Slovenijo, ki je sledil v soboto popoldne.

Zvonka Potočar, spremljevalka na mobilnosti iz RIC-a Novo mesto